

IGRALCI V PASIJONU

JANEZ JUHANT

Kristusov pasijon na veliki petek odslikava tudi dananjšo resničnost, zato nas velikonočni prazniki odpirajo globljim razsežnostim osebnega in družbenega življenja, čeprav se tudi nam na ta razsežnost vedno bolj odmiha. Vendar trpljenje in smrt ne pustita neprizadetega človeka, ki ima vsaj malo srca. Žal dananjši medijski cunami tudi tu naredi svoje. Stalni prizori umirajočih otrok v begunskih taboriščih Darfurja ali revnih predmestjih Kaira, Kalkute ali Madagaskarja, kjer si slovenski misijonar Pedro Opeka prizadeva za njihovo rešitev, puščajo gledalce malodušne, saj se zdi, da se da komaj kaj spremeniti s posegi oz. prispevki malega in družbeno nevlplivnega človeka. Vse zgleda pa bolj neobvladljivo in nerešljivo ob zavedanju političnih, gospodarskih in medijskih ozadij in manipulacij, ki celo trpljenje in smrt „sortirajo“, a jih človek tudi danes ne more spregledati, pa naj gre za slovenskega „pravičnjoljubnega“ predsednika ali voditelja vesil ali navadnega smrtnika. A pasijon odpira ne le razsežnosti trpljenja nedolžnih, pač pa usodo človeka sploh.

Vsakdo izmed nas namreč igra neko vlogo v Kalvariji sveta. Ponavadi se te vloge menjavajo in prepletajo od Judeževega izdajstva in trgovanja, od brezpogojne Janezove in Marijine zvestobe do Pilatovega in velikodušnega strahu za čast in oblast. Zapletena vsakdanost in strah, da bi priznali „prave barve“ povzročata Petrove zatajitve. Navadno je tudi malo ljudi pogumnih za Veronikino pomoč v stiski ali pripravljenih vsaj za prisilno pomoč Cirenejca, pa manj za zvestobo Kalvariji. Triumfi navdušenja se hitro sprevržejo v obsodbe: „Križaj ga!“.

Slovenska značilnost je trdoživa farizejska drža in ujetost v ohranjanje pravil, navidezne reda in zunanosti, na kakršne so se ujeli farizeje in jih je Jezus označil za „pobeljene grobove“. Zato se slovenske sanje o samostojnosti vedno znova ujamejo v kalupe narodu odtujenih sil. Gibanje za zedinjenje leta 1918 je tako ostalo poldemokracija, osvobodilno gibanje 1941 pa končalo s komunistično tiranijo. Leta 1990 so premetenci speljali osamosvojitvene energije v kalupe sprevržene demokracije in pravila demokracije izkoristili za izčrpavanje naroda in države in posledice nosimo pa danes. Stalno vstajajo „priče“, ki bi oživljale slovensko preteklost le na revolucionarnih zablodah, na katerih bi nekateri radi večno živeli in jim pri tem ni mar ne za narod ne za državo niti ne za prihodnost njihovih otrok. Vse to spremlja pa medijska podpora plačancev in celo vsakoletno podeljevanje nagrad za uspešno „prihvatizacijo“. Slovenci so bolj papetki kot papež, radi izpolnjujejo uredbe takmičnih ali drugačnih biračev in birokratov. Težje se odločajo za človeške in državotvorne drže gospodarnega ravnanja z narodnim blagom in usodami svojih ljudi pa naj gre za gospodarjenje s policijsko zaseženimi avtomobili, razreševanjem sodnih zadev ali skrbjo za dobro študentov ali mladine. Težnja po birokratizaciji le potrjuje farso bivšega samoupravljanja, ki je zacementirala pričakovanje navodil od zgoraj. Slovenski komunisti so bili najbolj vneti izvirnevalci svoje obrti v SFRJ. Kako se torej zanesti na človeštvo in zvestobo? Človek bi včasih kar verjel Machiavelliju: „O ljudeh namreč na splošno lahko rečemo, da so nevaležni, muhasti, hinavski in potuhneni, da beže pred nevarnostmi in so pogoltni na dobiček. Dokler jim izkazuješ dobroto, so vsi tvoji, ponujajo ti kri, pre-

moženje in otroke, ko se stiska približa, odpadejo.“

Zato hujskanje množic ali medijska propaganda niso le preteklost montiranih procesov. Tudi danes se iteje gremi kozli, izpuščajo roparji, na križ pa pribijajo in obtožujejo nedolžni in to ne le v sodstvu in medijih. V ozadju so srebniki, za katere so nekateri pripravljeni prodajati tudi svoje najdražje, kaj nele narodnjake ali domovino. Zapiranje tovarn in prodaja trgovin in bank zaradi večjega dobička na Vzhodu s ceneno delovno silo žensk in celo otrok je le ena oblika sodobnega trgovanja z ljudmi. Farizeji potem zmigujejo z glavno, če Ti glej! Toda „kri teh ljudi“ bo prišla tudi na potomce. Posledice neurejenih razmer so razrvana čustvena stanja; Slovenci smo na četrtem mestu po številu samomorov, za Rusijo, ki je na prvem.

Tudi Petrova zgodba se ponavlja. Ostati zvest ni lahko ne prijetno. Priložnosti vabijo k prilagodljivosti in upogljivosti. Pravičnikov nikjer ne vidijo radi, zato se ljudje raje prilagajajo. Težko je namreč plavati proti toku, živeti sam in doživljati, da se vas ljudje izogibajo. Enostavneje se je prilagajati in nekako preživotari. Mediji danes temu dajejo ton in smer. Poosamosvojitvena zgodovina je polna požrtih političnih obljub, a tudi osebnih zatajitev, posledice so neuresničeni projekti, osebno pa prekinjena partnerstva in zamere.

Eni bodo menili, da se jih verski prazniki itak ne iteje, drugi (verniki), da gre tu za verske stvari in ne družbene probleme. Na Brezjah naj bi torej ne posvečevali slovenskega naroda Bogu, ker je v deželi tudi nekaj nevernih. Na drugi strani se lahko vprašamo, koliko je pa vernih od teh, ki imajo polna usta Boga in krščanskih izročil, a so pripravljani za malike vpiti: „Križaj ga!“.

Navsezadnje teje le Veronikin prt ali vsaj prisiljena pomoč Cirenejca, če že nismo sposobni Marijine ali Janezove zvestobe ob umirajočem na križu. Le to je v preteklosti ohranjalo narod. Glavno zaslugo za to imajo žene, ki so vedno podpirale tri vogale doma in zato je vedel Ivan Cankar, da so ostali pri življenju, ker so uživali materino telo in pili njeno kri ... Da so slovenske matere to zmožle, so romale pod križ in častile žalostno mater božjo. Daritev je cena za življenje posameznika in naroda, treba jo bo bolj porazdeliti in ne prepustiti le na ženskih ramah.

Staroslovanska beseda blago-slavljati izraža dobre želje, držo, ki drugemu privoščijo dobro, kar je vsebina velikonočnega blago-slavljanja. Ne raskodoželjna privoščljivost niti izkoriščanje ne prinašata blagoslova, a težko je blago-slavljati v zapostavljenosti in prikrajšanosti. Jezusova zgodba govori vsem, da ni zadnja beseda sebičnost, ne grabežljivost in ne privoščljivost. Celozabojnik na križu je ob Jezusu začutil usmiljeno odpustanje in vsaj kdaj v življenju pride vsak človek v uro, ko mu odpustanje odpre novo upanje.

Jolka Milič pravi v intervjuju za Zvon, da smo Slovenci individualisti in nismo sposobni in pripravljeni čutiti skupaj. Za prve kristjane po Kristusovem vstajenju je rečeno, da so bili enega duha in enega srca. Čeprav so taisti na veliki petek zbežali in se razkropili, jih je velika noč združila v novo silo, ki je prekrasila svet. To je velikonočna želja ne le za kristjane, pač pa za vse državljane te države. Čut za drugega je uspešna podlaga za čvrsto državo. Saj poznate priliko, ko je oče zbral sinove, naj zlomijo zvezano butaro. Razdeljeno so zlahka zlomili, zvezana kljubuje vsem viharjem.

Haider zbral podporo za referendum

Deželni glavar na Koronkem Joerg Haider je po dveh mesecih zbral potrebnih 15.000 podpisov podpore za izvedbo referenduma o dodatnih dvojezičnih krajevnih tablah.

Kot je zatrdil Haider, bo izid referenduma o dvojezičnih krajevnih tablah za deželo Koronko „obvezujoča“ osnova za nadaljnja pogajanja o dodatnih dvojezičnih krajevnih tablah na avstrijskem Koronkem. Če bi OeVP avstrijskega kanclerja Wolfganga Schuessla v koronki deželni vladi skupaj z BZO glasovala za izvedbo referenduma, bi se tako lahko skrajal predvideni postopek za pripravo glasovanja.

Referendum bi s tem po Haiderjevih besedah lahko potekal že konec maja ali pa v začetku junija, obenem pa tudi pred rokom 30. junija, ki ga je avstrijsko ustavno sodišče določilo za izpolnitev odločbe glede dvojezičnih krajevnih tabel v Pliberku in Drveni vasi.

Če OeVP v koronki deželni vladi ne bi podprla BZO pri izvedbi referenduma, pa naj bi ga po Haiderjevih načrtih izvedli jeseni letos. V ta namen bodo „ob ustreznem“ času predali podpise koronkemu deželnemu volilnemu uradu, ki mora v roku treh mesecev odločiti o izvedbi povpravevanja prebivalstva.

Haider je zavrnil tudi stalniča strokovnjakov za ustavno pravo, ki menijo, da bi bil koronki referendum o dvojezičnih krajevnih tablah protizakonit. Kot je dejal, „poskusi bojkota s psevdoznanstvenimi ekspertizami ne bodo učinkovali“, pravnim strokovnjakom, ki so kritizirali njegov načrtovani referendum, pa je očital, da so „ideološki nameni močnejši od znanstvene resnosti“.

Na referendumu naj bi se povprašalo, ali se dvojezične krajevne table postavijo v občinah s 15-odstotnim manjšinskim

deležem, in tam samo v krajih s 15 odstotki Slovencev, ali se postavijo v krajih z 20-odstotnim manjšinskim deležem, in tam samo v krajih z 20 odstotki slovenske manjšine, ali pa se sploh ne postavijo in vprašanje dvojezičnih krajevnih napisov s tem ostane odprto.

Avstrijski strokovnjaki za ustavno pravo, ko sta Heinz Mayer in Bernd Christian Funk, so omenjeni referendum ocenili kot protizakonit. V skladu s koronko deželno ustavo bi moralo namreč biti referendumsko vprašanje „kratko, stvarno, jasno in brez pripomb vrednotenja“, poleg tega pa bi se moralo nanesti na „samostojno področje dejavnosti dežele“, je glede tega ugotovil Funk. Oba pogoja pa naj ne bi bila izpolnjena.

Koronka deželna ustava sicer predvideva referendum, če ga podpre 15.000 volilnih upravičencev. Že v prvem odstavku deželnega zakona o referendumih pa je zapisano, da je referendum mogoče izvesti za „ugotovitev volje prebivalcev dežele glede predmetov iz samostojnega področja delovanja dežele“. Po oceni vseh vodilnih pravnikov pa vprašanje dvojezičnih krajevnih napisov ni samostojno vprašanje dežele avstrijske Koronke, temveč avstrijsko zvezno vprašanje.

Večkulturnost je bogastvo tako Evrope kot tudi Avstrije, zato se nobena kultura ali jezik ne more dvigniti nad druge.

Dvojezične krajevne oznake morajo zato postati simbol medsebojnega spoštovanja, so poslanci zapisali v pismu ter opozorili, da so razpihovanja nestrpnosti in groženj na podlagi konstruktov o ozemeljskih zahtevah evropske sosedne popolnoma nesprejemljiva in pomenijo zlorabo političnega kapitala za doseganje kratkoročnih političnih učinkov.

Rupel z avstrijskim veleposlanikom

Zunanji minister Dimitrij Rupel je na pogovor povabil avstrijskega veleposlanika Valentina Inzka, s katerim sta govorila o položaju slovenske manjšine v Avstriji.

Minister Rupel je v pogovoru izpostavil visoko število in vsebino pritožb, ki sta jih on sam ali slovenska vlada v zvezi s tem poslala na avstrijsko vlado oziroma njene najvišje predstavnike, so sporočili z MZZ.

Rupel je pojasnil, da ne želi posegati v predvolilni boj v sosednji državi niti v koronko lokalno politiko, ki si morda celo želi konfrontacije s slovensko državo.

Vendar je Avstrija kot

članica EU in zaščitnica pravic slovenske manjšine, ki izhajajo iz mednarodnih pogodb, vključno z Avstrijsko državno pogodbo, upravičena in dolžna varovati pravno veljavne in dogovorjene evropske standarde, ko gre za položaj manjšin in njihove jezikovne pravice, navajajo na MZZ.

Kot pa dodajajo, utegne to notranje ali dvostransko vprašanje zaradi najnovejših zaostritev - predvsem po volji dejavnikov v sami Avstriji - postati pritožba mednarodno vprašanje.

Minister Rupel je veleposlaniku izrekel priznanje za številne pozitivne

dosežke v odnosih med državama, hkrati pa je opozoril, da si javnost zastoj pri uresničevanju jezikovnih pravic slovenske manjšine in napovedani deželni referendum vse pogosteje razlaga kot nevarnost za poslabšanje državnih odnosov.

Rupel in Inzko sta izrazila upanje, da je s članstvom obeh držav v EU nastopilo obdobje novih priložnosti za krepitev dobrososedskih odnosov. Pri tem sta spregovorila tudi o pomembnem napredku slovenščine, ki je s slovenskim članstvom postala eden uradnih jezikov v EU in s tem enakovredna nemščini, so pa sporočili z MZZ.

BERI...

SLAVJE VELIKE NOČI
V SLOVENIJI..... 2CVETNA NEDELJA V
ROŽMANOVEM DOMU..... 3IZ ŽIVLJENJA V
„NAŠEM DOMU“ 3ZA DA VINCIJEM ŠE
„JUDEŽEV EVANGELIJ“ 4

BRALI SMO

Nekaj se premika

V mariborskem dnevniku Večer je v petek 7. aprila izšlo sledeče poročilo o zanimivem srečanju. Vsi izrazi in tudi narekovaji so v originalu.

Pod pokroviteljstvom Janeza Šumnika, predsednika državnega sveta, je bil v Muzeju novejših zgodovine v Ljubljani odmeven in dobro obiskan posvet na temo 65 let od okupatorskega napada na Jugoslavijo. Živahno razpravo je vodil znani zgodovinar Jože Dežman.

Dr. Tamara Griesser Pečar je kot uvodničarka v temo, naslovljeno Zgodovina in zgodovinopisje v tranzicijskih trendih, dejala, da mora biti zgodovinska znanost v izjavah jasna in nepodkupljiva in se ne sme podrežati določenim političnim nazorom, kot se je dogajalo dolga desetletja po drugi svetovni vojni. Ko je govorila o začetku druge svetovne vojne, je menila, da takrat mednarodno pravo ni bilo tako razvito, kot je sedaj, in da je bilo po vojnem pravu „ne marsikaj dovoljeno, kar danes ni več“ (denimo jemanje talcev pod določenimi omejenimi pogoji). Pri tem naj bi bilo nesporno, da je Nemčija kot okupatorica prekoračila takratna mednarodna pravna pravila. Enako naj bi bili, je poudarila, ravnali tudi „Titovi partizani“. Zato bi

„moral njihovo pobijanje civilnega prebivalstva smatrati za vojne zločine“. Po njenih besedah pri nas vedno prevladuje mišljenje, da je kritika NOB, ne glede na njene zločine, vedno nedopustna, tiste, ki to počno, pa se označuje za zagovornike fašizma in nacizma.

Po njenih besedah naj bi bila partizanska stran leta 1942 pobila okoli dva tisoč Slovencev. Po kapitulaciji Italije leta 1943 pa naj bi bili partizani samo v septembru in oktobru ubili 900 slovenskih ljudi (na ljubljanskem območju 600), domobranci pa le 60. Kraji, kot so Grčarice, Turjak, Kočevje, Mozelj in Jelen dol, pa naj bi bili simbol „zločinskega delovanja partizanov med vojno“. V povojnih pobojih do januarja leta 1946 naj bi bilo pobitih 13.536 Slovencev.

Po ugotovitvah Inštituta novejših zgodovine naj bi bilo vseh slovenskih žrtev druge svetovne vojne 89.404, od tega številca, je menila Pečarjeva, naj bi bilo 22 odstotkov žrtev „komunističnega terorja“.

Kot je dejal Jože Dežman, bodo na temo o vojnem in povojnem dogajanju organizirali tudi okroglo mizo in druge razprave, ki naj bi postopno pripomogle k zgodovinskim razjasnitvam takratnih razmer in dejanj.

VTISI IZ SLOVENIJE

Po praznikih

Četrti veliki teden smo že doživeli v Sloveniji, pa vsakič so občutki drugačni.

Še vedno človeka stresa čuden občutek, ker je veliki petek delovni dan. Šolarji, dijaki in študentje morajo v šolo, prav tako njihovi profesorji; in seveda tudi vsi drugi zaposleni. Izjema so tisti, ki obiskujejo katero od katoliških srednjih šol, kjer vodstvo letni program tako uredi, da jim na veliki petek ni treba k pouku.

Tudi cvetna nedelja ima svoj čar. Navajen na „ljubljske“ butarice, kot jih imenujejo, je le-teh bolj malo v katoliški cerkvi, pa čeprav smo iz Ljubljane le dobrih deset kilometrov. Teden pred cvetno nedeljo jih je ljubljanska tržnica polna: z barvanimi oblanci in smrečjem (oziroma cipresjem). In to ne pretežno z barvami slovenske zastave, ampak vseh vrst: tudi rumene, vijolične, oranžne ...

Na našem koncu, ki že stopa v dolensko okolje, pa tega ne poznajo. Oblanci sploh ne pridejo v poštev in namesto smrečja je glavno zelenje bršljan, ki bujno napolnjuje butarice. Barvitost oblancev nadomestijo trakovi, spet raznobarni. Vsak jih izbira po svoji presoji ali okusu: župan domače občine si je v butarico vpletel trakove rumene in zelene barve, barve občinske zastave ... Vsako leto ob koncu marež župnik simbolično nagradi imetnike butaric, ki pa morajo biti izdelane doma; ne kupljene: za največjo butaro, pa najmanjšo; tisto, ki jo prinese najmlajši vernik, pa najstarejši, itd. Letos je bil rekord pri štirih metrih in še čez! Bila je tudi primerno debela, temu primerno

težka, zato jo je kar oče nosil.

Priprava žegnana je tudi stvar navade, ki je zelo razširjena. Zajame tudi tiste kristjane, ki se med letom malokdaj ali nikdar ne približajo cerkveni liturgiji. Ti so v letomnji pastorali še posebej obravnavani; imenujemo jih obrobni kristjani (kategorija, ki bi jo po argentinsko lahko prevedli kot „muy católicos“). Zato so obredi blagoslavljanja žegna zelo dobro obiskani.

Priprava žegna je pa zelo enostav-



Družina katoliške zborovodkinje Karmen

Pogled po cerkvi

na. Komur čas prehitro mine in nima časa, da bi sam spekel potico, pobarval pirhe, ali nima mame, tatče ali tete, ki bi to storila namesto njega, si lahko pomaga v trgovinah in na tržnicah, kjer najde vsega v najrazličnejših kakovostih in oblikah. Hren tudi ni problem: vsak varčan ga ima na svojem vrtu; le izkopati ga mora. Metljani si tudi ne belijo glave: tako kot pirhe in potico dobijo teh korenin kolikor hočejo na tržnicah, trgovinah ali veleblagovnicah. Pa tudi v najrazličnejših omakah: z jabolkom, same. Včasih sem ga sam pripravljaj in jokaj pri tem; letos nisem bil preveč navdušen in sem med nakupom segel po naribanem, okisanem hrenu iz kamniškega okolja. Morda prihodnje leto ...

GB

Foto: Anton Mušič

Slovesno po vsej Sloveniji

V cerkvah po Sloveniji so potekale vstajenske slovesnosti in velikonočne marež. V ljubljanski stolnici je slovesno marež daroval ljubljanski nadškof in metropolit Alojz Uran, ki je v pridigi še posebej pozdravil vse bolne in trpeče. Dejal je, da velikonočno jutro nosi v sebi sporočilo življenja.

Mariborski nadškof Franc Kramberger je v Mariboru vodil vstajensko slovesnost in velikonočno procesijo po Slomškovem trgu, nato pa je daroval še slovesno marež. Novoimenovani celjski škof Anton Stres je vodil vstajensko slovesnost in velikonočno procesijo pri Sv. Juriju na Ptujju. Novoimenovani murskosobotski škof Marjan Turnšek je daroval velikonočno marež v Starinah na Dravskem polju, koprski škof Metod Pirih je daroval slovesno marež v koprski stolnici, novoimenovani novomeški škof Andrej Glavan pa je popoldne daroval marež v stolnici sv. Nikolaja v Ljubljani.

Ob 111-letnici ljubljanskega potresa pa so se verniki ljubljanskih župnij popoldne zbrali v cerkvi sv. Jožefa na Poljanah v Ljubljani, kjer je ljubljanski nadškof Uran imel zaobljubljeno protipotresno pobožnost.

Slovenski škofje so v pisnem vozčilu ob veliki noči zaželeli, da bi bil tudi letos „naš največji praznik srečen in milosten“. Posebej so se spomnili vseh, „ki doživljajo preizkušnje, nesreče, izgube in stiske“.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Veliki teden, ki smo ga praznovali po krščanski tradiciji, v Argentini ni pomenil premora, čeprav je več kot dva milijona prebivalcev izkoristilo proste dni za turizem.

Eni in drugi. Številke kažejo, da vedno več ljudi izkoristi razne praznike in proste dni, za oddih na morju, v hribih ali v drugih turističnih krajih. Število srečnikov raste iz leta v leto. A to ne pomeni, da se sorazmerno izboljšuje socialna raven prebivalstva. Omenili smo že, da se položaj izboljšuje za delavce, ki so v okviru sindikalnih konvencij, hudo pa so prizadeti in se slabša stanje onih, ki delajo „na črno“. Nekaj posebnega je tudi položaj upokoencev. V primerjavi z inflacijo se je delno zboljšal le položaj tistih, ki imajo najnižje pokojnine. Oni pa, ki spadajo v višje kategorije, so pa v teku let mnogo izgubili. To je posledica dejstva, da se mnogokrat povzra le nižjim kategorijam, ali pa se namesto procentov vsem da določeno vsoto. Tako se počasi a vztrajno večja številica tistih, ki prejema najnižjo pokojnino (haber mimumo) in se končno nahajajo v istem stanju tisti, ki je ves čas prispeval le malenkost v socialni fond in oni, ki je vse življenje redno in znatno vlagal v pokojninski sklad. Zopet nek način krivičnosti. Dejstvo je, da ne enemu ne drugemu minimalna pokojnina ne zadostuje za vredno preživetje.

Vsi trpimo. Socialni položaj je pred veliko nočjo povzročil nove eksplozije. Medtem ko so številni sindikati podpisovali sporazume z povzračili plač, je položaj v podzemskih železnicah pripeljal do stavke. Zaradi 180 delavcev, ki so „na črno“ zaposleni, je direktno ali indirektno trpele sedem milijonov ljudi. Ko je vlada ugotovila, kako to negativno vpliva na njen ugled, je poslala policijo naj napravi red. Stavko so nato preložili za en teden a jasno je postalo kako se eni in drugi (sindikati in vlada) sprenevedajo in gledajo vstran. Novi podpisi tudi ne zagotavljajo socialnega miru. Sedaj pride na vrsto za vlado trd oreh: pogajanje o plačah z državnimi službenci. Večinsko je to eden najbolj prizadetih sektorjev, katerega kupna moč je najbolj trpela zadnja leta. Bodo tudi oni sprejeli 19%, ki je že uradna številka, nakazana iz vladen palače?

Ko te potrebujem ... Položaj okoli „papirnic“ na reki Urugvaj doživlja novosti. Najprej je urugvajska vlada prehitela Argentino in predstavila svojo protestno noto pred mednarodnim sodiščem v Haagu. Potem je presenetila Svetovna banka, ki je v poseb-

nem poročilu sicer izjavila, da tovarni ne bosta povzročili ekološke katastrofe, a priznala, da podjetja ne posredujejo vseh potrebnih podatkov za stvarno ugotovitev ekološke kode.

Seveda je postavila pod vprašaj svoje posojilo za gradnjo papirnic. Isto je nato storila še holandska privatna družba ING. Ko so se na argentinski strani povrnila blokade je Kirchner izrazil željo, da bi v sporu posredovali „obe Cerkvi“. Presenetljiva promnja, potem ko skoraj od samega nastopa sedanje vlade Kirchner vodi do Cerkve agresivno politiko in se je razmerje slabšalo iz dneva v dan. Bo cerkveni poseg, ki ga že izvajata škof iz Gualaquaychú in nadškof Montevidea, zblizal položaje in predsednika prepričal, da je dialog najboljša pot, pa naj si bo na zunaj ali pa doma?

Zima grozi. Počasi a vztrajno se bliža zima in grozi s stanjem na energetskem področju. Se še spominjate, ko je Menem privatiziral vse in so nam trdili, da po tem ne bo nikoli manjkalo ne plina, ne elektrike, ne drugih goriv? Neki se je stvar zataknila. Kje? Bistveno, privatizirana podjetja niso izvedla potrebnih investicij za razmah, industrijska reaktivacija je pa pridala svoje. Država ni nadzorovala niti predvidela tega stanja. Po petnajstih letih je v letu 2005 prvič padla proizvodnja plina. Med leti 2002 in 2005 je proizvodnja petroleja padla za 12% (izvoz kar za 45%). Sedaj nam grozi pomanjkanje vseh omenjenih storitev. Vlada vzpodbuja privatizirana podjetja naj investirajo in jim v ta namen ponuja razne povračila in davčne oprostitve. Obnovila bo gradnjo jedrne elektrarne Atucha II in načrtuje nove vodne elektrarne. A vprašanje je, če bomo prišli pravočasno. Za to zimo želijo, da ne bi bila prehuda, ker sicer bo kriza grobo nastopila. Še hujše pa se nam obeta za leti 2007 in 2008.

Finančni mir. Je pa eno področje, kjer vlada mirno diha. To je seveda del argentinskega paradoksa: Kar je bila še včeraj največja skrb, je danes pod kontrolo: zunanji dolg. Za kratko in srednje obdobje so predvideni vsi potrebni fondji, da bo država mirno odplačevala svoj dolg. To pa je povzročilo čudno stanje: Mednarodni denarni sklad (FMI) zapira svoje urade v Buenos Airesu, in bo moral skriti tudi ostalo strukturo: odkar sta tako Brazil kot Argentina plačali ves svoj dolg, je vrsta uradnikov, ki nima nobenega opravka. Recepte, ki jih je Sklad tliko let vsiljeval tem deželam, bo moral sedaj izvesti sam.

Zarečenega kruha ...

Štiri metre in še čez ...



SLOVENCİ V ARGENTINI

NAŠ DOM SAN JUSTO

Obisk parlamentarne komisije v Balantičevi hiši

V soboto 18. marca, ko je hiša Franceta Balantiča ponovno sprejela učenke in učence, ki so se po poletnih počitnicah vračali s prenovljenimi močmi, je bil začetek pouka nekoliko drugačen. Pričela je redno delovanje z visokim obiskom parlamentarne komisije za Slovence po svetu. Obiskali so nas predsednik komisije mag. Janez Kramberger, člana komisije Drago Koren in Boržjan Zagorac, sekretarka Breda Mulec in predstavnica Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu, Suzana Martinez, spremljala je tudi goste iz Slovenije odpravnica poslov veleposlanstva RS Jana Strgar.

Sprejela je obiske predsednica doma, ga. Mici Malavarić Cassullo s člani glavnega odbora Našega doma ter voditeljica Balantičeva hiša, go. Irena Urbančič Poglajen.

Otroci so lepo, urejeno počakali na dvorišču, da bi nam



gostje prispeli ter jih prijazno pozdravili. Ivana Tekavec, dolgoletna učiteljica ter tajnica glavnega odbora Doma jih je prisrčno pozdravila, opisala delo ustanov ter organizacij, ki v Domu delujejo. V pozdravu je tudi omenila pestro leto 2006, ki je zaznamovano z okroglimi obletnicami: hiša Franceta Balantiča letos praznuje 55. obletnico; Naš dom kar pol stoletja; mladinski organizacij 45. obletnico; Mežani pevski zbor, 35. obletnico; Zveza slovenskih mater in žena deluje tudi že 35 let, Društvo upokojencev pa 5 let. Učenci in učenke 7. in 8. razreda so v dobrodomno recitali pesem Toneta Kuntnerja „Slovenec biti“, otroški pevski zbor, ki ga vodita Marija Krajnik Štrubelj in Kristina Skvarča Šenk, pa je veselo pozdravil z lepimi, domačimi slovenskimi pesmimi.

Po formalnem a sprotnem delu sprejema smo se pomaknili v gostinsko sobo, kjer smo ob lepo pogrnjeni mizi skupno zajtrkovali in se lepo pogovorili o načrtih za letošnje leto.



Predsednica doma je razkazala prostore poslopja ter jih povabila naj podpišejo knjigo gostov. Voditeljica hiše jih je spremljala v hišne prostore, kjer so gostje imeli možnost, da so si od blizu ogledali kako potekajo hišne ure v hiši Franceta Balantiča in se z učenci tudi živahno pogovorili.

RODITELJSKI SESTANEK

V nedeljo 2. aprila je hiša Franceta Balantiča priredila roditeljski sestanek.

Začeli smo z družinsko sv. mašo, ki jo je sooblikoval otroški pevski zbor pod vodstvom ge. Marije Krajnik Štrubelj ter Kristine Skvarča Šenk.

Že v Našem domu, smo se srečali pri skupnem zajtrku in skupno nato se zbrali v hiških prostorih na razgovor.

Takoj delo učiteljev in staršev je rodilo bogato srečanje. Izbrana tema je bila „Otrokova dojemljivost za učenje jezika“. S praktičnimi, sodobnimi nasveti je gđc. Angelca Klančnik podala glavne misli v zvezi z naslovom srečanja. Poudarila je, da bodo otroci imeli bogat besedni zaklad, če bodo že zgodaj slisali čimveč raznolikih besed. Otroci, ki jim že od rojstva dalje starši in sorodniki veliko pojejo, pripovedujejo in prigozarjajo, se intelektualno bolje in hitreje razvijajo, kakor otroci, katerim so te okoliščine prikrajžane.

Prijuden razgovor o tako aktualni temi, s prijaznim

vabilom gđc. Angelce, čigar izkušnje, ki ga ji nudi več kot polstoletno poučevanje, naj le poskusimo s petjem in pripovedovanjem v družinskem krogu, je vtisnilo navzočim prijazen in pozitiven občutek, da je veliko dobrega že storjenega a je samo od nas in od vsakega posameznika odvisno, koliko časa bo med nami zvenela slovenska beseda.

Voditeljica hiše, ga. Irena Urbančič Poglajen, se je tudi prisrčno zahvalila odboru staršev s predsednico prof. Andrejko Lipunčič Bonino na čelu, za vso pomoč in se tudi priporočila za delo v letu 2006, ko bo hiša Franceta Balantiča praznovala 55. obletnico.

35. obletnica Zveze mater in žena

Neprecenljivo delo, ki jo opravlja dobrodelna ustanova Zveza slovenskih mater in žena, je doživelo tudi lepo priznanje, ko smo se javno zahvalili vsem požrtvovalnim članicam za njihovo delo ob priložnosti 35. obletnice organizacije.

Lepo oblikovana sv. maša v sanhurki stolnici je bil lep začetek dneva. Po skupnem zajtrku se je vrnil občni zbor Našega doma (poročilo prihodnjič) in takoj nato smo se zbrali v spodnjih prostorih, kjer so bile že pripravljene mize za okusno kosilo.

Prireditelj je bila zelo dobro obiskana, kjer se je zbralo približno 250 ljudi.

Da je sanhurki odsek Zveze ploden ne le v rednem delu, pač pa vedno pripravljen tudi za kaj več, je pričal program, ki so ga sedanje in bivše članice Zveze za to priložnost pripravile. Na pobudo Anice Mehle, se je zbral ženski zbor, ki je pod taktirko prof. Andrejke Selan Vombergar zelo navdušil navzoče. Zapeli so lepe domače, slovenske pesmi, ki so nas popeljale po vsej Sloveniji: zdaj na Primorsko, zdaj na Gorenjsko in tako prepotovali



slovensko ozemlje ob spremljavi melodij. Čestitamo iniciativi in kličemo na mnogo nastopov!

Povezovala je dr. Alenka Belič Fantini, ki je v prvi vrsti povabila go. Nežko Lovrič Kržinič za pozdravne besede. Nato je predsednica Našega doma, ga. Mici Malavarić Cassullo — tudi dolgoletna predsednica Zveze San Justo — v imenu Doma poklonila spominsko plaketo. Predsednica osrednje Zveze slovenskih mater in žena, ga. Pavlina Dobovnikova, je tudi imela tople besede zahvale za dolgoletno opravljeno delo ter spodbudne besede za naprej.

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

V nedeljo, 26. marca je bil tudi občni zbor Slovenskega doma v San Martinu, po maši v prostorih doma.

V sredo, 29. marca popoldan je bil v Slovenski hiši duhovniški sestanek.

Isti dan zvečer je bila učiteljska seja voditeljic slovenskih osnovnih hiš.

V petek, 31. marca je bila seja Medorganizacijskega sveta v Slovenski hiši. Vodil jo je predsednik Zedinjene Slovenije Lojze Rezelj.

V soboto, 1. aprila je bilo v mali dvorani Slovenske hiše predavanje arh. Jureta Vombergarja za mladino, ki je že zaključila srednjo hišo. Tema je bila „Napad na družino“.

V nedeljo, 2. aprila po sv. maši je bil v Slovenski hiši izredni občni zbor Rožmanovega doma. Obravnavali so spremembe društvenega pravilnika.

Isto nedeljo je imela Zveza slovenskih mater in žena, odsek Pristava, svoj sestanek.

V četrtek, 6. aprila je imela Zveza slovenskih mater in žena svoj mesečni sestanek. Vodila ga je predsednica Pavlina Dobovnik.

V petek, 7. aprila so na Pristavi delali butarice.

V soboto, 8. aprila so jih delali v ostalih slovenskih domovih.

V nedeljo, 9. aprila — na cvetno nedeljo — je bil v Rožmanovem domu blagoslov zelenja, sledila je sv. maša, nato je bilo tradicionalno skupno kosilo.

Isti dan je bil v Hladnikovem domu v Slovenski vasi nadaljevanje občnega zbora.

Po naših krajevnih domovih so bile za prvi petek svete ure.

Prvo soboto v mesecu je bila v slovenski cerkvi Marije Pomagaj molitvena ura za nove duhovniške poklice med nami. Letošnje geslo je „Prosite in boste prejeli“.

Cvetna nedelja v Rožmanovem domu

Cvetna nedelja pomeni za nas kristjane dan zmagoslavne vhoda našega Gospoda Jezusa Kristusa v Jeruzalem. A letos smo se Slovenci tudi spominjali, da so pred 65 leti na isto nedeljo 6. aprila sile Osi napadle Jugoslavijo. Tako je bila ona cvetna nedelja dan žalosti, za Slovence pa začetek tragedije, ki je do-

govor je težil k ljubezni do bližnjega in solidarnosti. Petje med mašo sta vodila gospoda Selan in Starič.

Po končani sveti daritvi nas je kot običajno nagovoril predsednik zavetja Peter Čarman in nas nato povabil na že pripravljeno bogato kosilo, ki so ga pripravile požrtvovalne gospe iz San Justa (Rado-



segla svoj virek na Vetrinjskem polju maja 1945 in v Kočevju, Teharjah in drugod junija istega leta.

V nedeljo, 9. aprila tega leta pa bi lahko rekli, da je bil „dan, ki ga je naredil Gospod“. Lepo toplo vreme je bil okvir, v katerem se je v Rožmanovem domu, tehi hiši slovenske solidarnosti, zbralo izredno številno rojakov. Že od zgodnjih jutranjih ur so se tudi domovalci

Olga, s pomočjo Anice Zakrajek, Francke Jerovšek in France Dolenc; asado pa bil na skrbi dveh strokovnjakov: Henri Bregar in Franci Štrubelj. Tudi sladkih krofov ni manjkalo, mojstrovina Francke Benko in sodelavci. Za dobro kapljico in brezalkoholne pijače pa je poskrbel Franc Oblak. Omenimo še žrebanje, za katerega že vrsto let daruje kakšno svojo



pripravljali na to prijetno srečanje. Gospa Emilia Seršen, ki že 26 let opravlja ta posel, je pripravila vse kar je potrebno za mašo daritev, ki je bila prva postaja srečanja.

Prireditelj je pravzaprav začela z blagoslovom zelenja. Blagoslovitev pa je obsegla tudi obnovljene in moderno opremljene prostore v stavbi doma.

Sledilo je branje pasijona in sveta maša, ki jo je tokrat daroval dr. Jure Rode. Njegov mašni na-

stvaritev naša umetnica Andrejka Dolinar.

Po kosilu je sledil pogovor med prijatelji in znanci. Veselja ni manjkalo, domovalci so z zadovoljstvom pripovedovali o obnovah in spremembah, ne le v stavbi temveč tudi v postrežbi in skrbi. Za konec pa smo si obiskovalci in stanovalci voščili vesele velikonočne praznike in si obljubliali, da se bomo tu srečali, če ne prej na prihodnjem kosilu.

Nace Francič

Zveza žena in mater iz San Martina je imela sestanek 16. marca. Bil je posvečen javnemu delavcu Rudolfu Smersju ob 100 letnici rojstva.

4. aprila pa je sanmartinska ZSMŽ romala v Marijino svetinje Schoenstatt, v Florencio Varela.

Msgr. dr. Mirko Gogala je bil imenovan za administratorja škofije San Miguel. G. doktor je že veliko let generalni vikar te škofije.

Zveza slovenskih mater in žena je tudi letos izdala velikonočne voščilnice, ki so bile na voljo v Slovenski hiši in po krajevnih domovih.

D-ova, za tiskovni referat Zedinjene Slovenije

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618
Dis. 2089

de Lucia Bogataj



H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavac - Nevrolog - Nevropsihiater. Konzultorij na Caballito in Tabladi. Ordinira ob torkih in četrtkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-4409-4437.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Aščič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 18. aprila 2006

1 EVRO 239,6 SIT
1 US dolar 190,0 SIT

PORAVNAJTE NAROČNINO!

OBVESTILA

ČETRTEK, 20. aprila:

Sestanek Zveze slovenskih Mater in žena iz San Martina. Ob 16. uri nam bo lic. Emi Urbančič Marušič dala koristne napotke za duševno in duhovno zdravje.

SOBOTA, 22. aprila:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Občni zbor Slovenske kulturne akcije, ob 17. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

Slovenska kulturna akcija sporoča, da zaradi nepredvidljivih okoliščin **22. aprila, ne bo** predavanja dr. Janeza Zorca na temo Črne luknje.

NEDELJA, 23. aprila:

Občni zbor društva Zedinjena Slovenija, po maži v Slovenski hiši.

V Slovenski vasi Misijonska veletombola. Pričetek ob 15. uri.

ČETRTEK, 27. aprila:

Občni zbor Zveze slovenskih mater in žena, ob 16. uri v Slovenski hiši.

PETEK, 28. aprila:

Občni zbor Kreditne zadruga Sloga v Slomškovem domu ob 19. uri.

NEDELJA, 30. aprila:

Občni zbor društva Slovenska Pristava, po maži v Slovenski hiši. Po občnem zboru člansko kosilo.

Konferenca Slovenske demokratske stranke Odbor Argentina v Slomškovem domu ob 10.30 uri.

Odbor upokojencev vabi na kosilo ob 13. uri v našem domu v San Justo.

SOBOTA, 6. maja:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Predavanje Dr. Jureta Rodeta: „Benedikt XVI proti relativizmu“ za mladino, ki je že zaključila srednjo šolo ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

OBČNI ZBOR DRUŠTVA SLOVENSKA PRISTAVA

bo v nedeljo, 30. aprila, po sv. maži na Pristavi.

Po občnem zboru bo člansko kosilo.
Prijave na tel.: 4627-4935

Budin poslanec v Rimu

Na parlamentarnih volitvah v Italiji je bil v poslansko zbornico na listi leve sredine Romana Prodi-ja izvoljen tudi slovenski poslanec Miloš Budin, ki je bil doslej edini slovenski senator v Rimu. Sicer pa se je v Furlaniji Julijski krajini (FJK), razen na Gorickem, večina volivcev odločila za desno sredino, ki je bila na vsedržavni ravni v Italiji tesno poražena.

Budin je v prvih odzivih že napovedal, da se levi sredini obeta zmaga, to pa pomeni „da bo zavel nov, bolj pozitiven veter tudi v odnosu med Slovenci in javnimi institucijami v Italiji“. „Osebnost sem vesel in zadovoljen nad rezultatom,“ je poudaril. „Novost je v tem, da bom odslej v parlamentu poklican, da sledim problematiki naše manjšine,“ je dodal.

Zmaga Prodijevega tabora so pozdravili tudi v obih krovnih organizacijah slovenske manjšine v Italiji. Predsednik Sveta slovenskih organizacij (SSO) Drago Štoka je dejal, da so s Prodijevo zmago „več kot samo zadovoljni“. Če bodo napovedi potrjene, potem se bodo spremenile tudi zadeve z zavezanim zakonom za slovensko manjšino, je ocenil in spomnil, da je dosedanja desna vlada premiera Silvia Berlusconija „načrtno rušila vse postavke zakonskih določil zavezanega zakona, ki je tako ostal mrt-

va črka na papirju“. „Z levo sredino na oblasti se bo to gotovo spremenilo,“ je prepričan Štoka.

Zanimivo je tudi dejstvo, da se je večina slovenskih volivcev na tržankem in gorickem Krasu ter v Trstu in Gorici kot tudi drugod v zamejstvu domala plebiscitarno odločila od dati svoj glas Prodijevi levi sredini, kar je razvidno iz podrobnejših vpogledov v pretežno slovenske občinske uprave, kjer je Prodijeva leva sredina dobila povesod nad 70 odstotkov glasov.

Po približno polovici prejetih glasov kaže, da bodo pokrajinske uprave v Trstu, Vidmu in Pordenonu ostale trdno v rokah desnice, medtem ko na pokrajinskih volitvah v Gorici trenutno vodi leva sredina. Prav tako bo najbrž v tržanki občini ponovno zmogala desna sredina.

Neuradni in nedokončni izidi pokrajinskih volitev v tržanki pokrajini kažejo, da bo potreben drugi krog volitev, ker je po prejetju večine glasov kandidatka leve sredine za predsednico tržanke pokrajine Maria Teresa Bassa Poropat, ki so jo podprli tudi slovenski volivci, prejela 49 odstotka glasov, njen protikandidat in dosedanji predsednik tržanke pokrajinske uprave, sicer pa vidni predstavnik trde in do Slovencev nenaklonjene tržanke nacionalistično obarvane desnice, Fabio Scoccimarro, pa je po doslej znanih podatkih prejel nekaj nad 48 odstotkov glasov.

Na volitvah za novo goricko pokrajinsko upravo se bosta v drugem krogu volitev pomerila predstavnik leve sredine Enrico Ghergetta, ki ga podpirajo tudi slovenski volivci, in predstavnik desnice Leonardo Zappala'.

Delov aktiv protesta

Nenadna razrešitev urednika Sobotne priloge časnika Delo Ervina Hladnika Milharčiča je vznemiril pristane prejemne vlade. Izvršni odbor aktiva Dela se je sestel prav zaradi omenjene odstavitve. Izvršni odbor aktiva novinarjev Dela, zaskrbljen, novinarje Dela poziva k uporni držbi. „Položaj je danes morda brezupen, a vsaj jutri si bomo lahko pogledali v oči!“ so zapisali v izjavi. V sporočilu so zapisali, da je namen lastniških in vodstvenih sprememb jasen: popolna podreditve časopisa aktualni politični oblasti. (Kaj pa prej?)

59. REDNI LETNI OBČNI ZBOR IN IZREDNI OBČNI ZBOR DRUŠTVA ZEDINJENA SLOVENIJA

Upravni svet društva Zedinjena Slovenija sklicuje 59. redni občni zbor in na izredni občni zbor v nedeljo, 23. aprila 2006, ob 9.30 uri v prostorih Slovenske hiše, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires.

DNEVNI RED:

- 1) Izvolitev 2 overovateljev zapisnika in 2 prejevalcev glasov.
 - 2) Branje zapisnika zadnjega občnega zbora.
 - 3) Poročila upravnega sveta in nadzornega odbora ter sklepanje o njih.
 - 4) Potrdilo članarine za leto 2006.
 - 5) Potrditev vstopa društva v Federacijo slovenskih organizacij in imenovanje delegatov.
 - 6) Slučajnosti.
- Po določenih 16. členu društvenih pravil bo občni zbor sklepčen eno uro potem, ko je bil sklican, ob vsaki udeležbi članov.
- Z vsemi pravicami se morejo med sabo zastopati zakonci, starši in otroci. Pooblaščenice morejo imenovati tudi člani, ki bivajo izven Velikega Buenos Airesa, ali jih ovira bolezen ali služba. Pooblaščenici se morajo izkazati s pismenim pooblastilom.
- Pred občnim zborom bo v cerkvi Marije Pomagaj sv. maža za vse pokojne člane Zedinjene Slovenije.

UPRAVNI ODBOR

Slovenska kulturna akcija

vabi vse svoje člane na občni zbor

v soboto, 22. aprila v mali dvorani Slovenske hiše ob 17. uri Poročila delovnega obdobja, predlogi o spremembah statuta, bodoče delovanje organizacije, izvolitev novega odbora

Sem velik ljubitelj in zbiralec slik slovenskih umetnikov. Še zlasti me izredno zanimajo slike sledečih slikarjev:

Gojmir Anton Kos, Pregelj Marij, France Kregar, Rihard Jakopič, Ivana Kobilica, Ivan Grohar, Bara Remec, Mušič Zoran, Matej Sternen, Matija Jama ter podobnih.

Če imate v svoji zbirki slik omenjene umetnine in želite kakšno delo prodati, prosim, kontaktirajte me na naslov:

brumec.ales@siol.net
Tel: 00 386 31 606 006
00 386 15 116 174

Aleš Brumec

Seznami žrtev pobojev italijanskih oblasti

Vladna komisija za reševanje vprašanj prikritih grobišč je predlagala, naj seznami raziskovalcev Inštituta za novejšo zgodovino o pobojih, ki so jih maja 1945 izvedle jugoslovanske oblasti v osvobojeni in zasedeni italijanski deželi Julijski krajini, čimprej pridejo v javnost. Tako bodo lahko svojci žrtev in raziskovalci bolje seznanjeni z viktimološkimi posledicami druge svetovne

vojne in revolucije, obenem pa bodo lahko prispevali k dopolnjevanju podatkov, je sporočila komisija. Komisija je v sporočilu za javnost zapisala, da nima seznama žrtev, ki ga je sestavila članica Slovensko-italijanske zgodovinsko-kulturne komisije, zgodovinarica Nevenka Troha, čeprav je ta po navedbah komisije v javnosti večkrat navedla, da naj bi komisija od nje prejela omenjeni seznam.

Slovenija je italijanskim oblastem v Gorici v začetku marca predala seznam nekaj več kot tisoč ljudi, ki so po osvoboditvi Trsta maja 1945 izginili z območja Furlanije-Juljske krajine. Seznam deportirancev je dvignil veliko prahu, saj naj bi po pisanju italijanskih medijev za ljudi, ki so končali v fojbah. In kaj je s prikritimi grobišči pobojev, ki so jih izvedle jugoslovanske oblasti?

Fantje in dekleta, zbrani v lepem številu na letomnjih skupnih duhovnih vajah.

